

PRESENTACIÓ

La UNESCO ha declarat l'any en curs com a Any Internacional de la Joventut. Com ha passat anteriorment amb altres campanyes, és d'esperar que durant aquest any proliferaran els escrits sobre el tema, talment que en pocs mesos hi haurà damunt la taula abundant material per al debat. «Papers» no es vol mantenir al marge de la qüestió i avui aporta un plec d'articles que tenen per missió contribuir a aquest debat amb diversos elements de discussió.

Aquest número monogràfic està estructurat en tres parts diferenciades. La joventut, com a tema-objecte, va ser molt garbellada a finals dels anys seixanta. Després vingué un gran silenci. Avui, amb la caiguda del model de creixement econòmic i social, el tema rebrota amb una dimensió tanmateix diferent. Aquest salt entre els plantejaments propis dels anys seixanta i el ventall de qüestions que ara es plantegen és el que configura la primera part. El 1961, el professor J. L. Aranguren va publicar un assaig sobre la joventut a Europa que ràpidament es va convertir en lectura obligada i en lloc de referència constant. Han passat vint-i-cinc anys d'aquella anàlisi i cal preguntar-se quin o quins d'aquells plantejaments han caducat i quin o quins continuen aportant encara instruments per a la comprensió del moment actual.

En els darrers cinc anys, al nostre país s'ha escrit molt més sobre jo-

ventut que no pas en tot el període anterior. Hi ha un plec de qüestions que, sense ser monopoli dels joves, els involucren de ple i avui estan prenent un fort protagonisme: l'atur de primera i segona ocupació, la delinqüència, la drogaaddicció, el futur de l'escola, etc. Quan s'aborden aquestes qüestions s'està prenent la joventut com a objecte d'estudi. El problema de la delimitació d'aquest objecte i de l'ús dels instruments idonis per a la seva anàlisi és prou complex per fer del tema una font de polèmica metodològica i ideològica. La segona part, amb tres articles, se'n fa parcialment ressò.

La inserció professional del jove i el pas de l'escola a la vida activa són el centre de la qüestió juvenil en la dècada dels vuitanta, i n'esdevenen els temes capdavanters. La tercera part es dedica, doncs, a aquest tema, prenent com a punt de referència algunes de les reflexions que es duen a terme actualment en països europeus.